

Μήπως είστε υπερπροστατευτικοί γονείς;

Τα παιδιά για να μεγαλώσουν σωστά και γίνουν ισοροπημένοι ενήλικες, χρειάζονται - εκτός των άλλων - την αγάπη και την προστασία μας.

Τι γίνεται όμως όταν στην προσπάθειά μας να τα προστατέψουμε καταλήγουμε να τα "πνίγουμε" και να τα μετατρέπουμε τελικά σε άτομα άβουλα και απαθή? Έχετε αναρωτηθεί ποτέ αν είστε υπερπροστατευτικοί με τα παιδιά σας?

Τα...σημάδια που θα σας δείξουν πόσο υπερπροστατευτικοί είστε είναι τα παρακάτω:

1) Δεν μπορείτε να τα αποχωριστείτε! Αισθάνεστε έντονη θλίψη ή κάτι ανάλογο του σωματικού πόνου κάθε φορά που το μικρό σας διασχίζει το κατώφλι του σχολείου και νιώθετε τόσο δεμένη μαζί του που δεν μπορείτε να επιδοθείτε και να συγκεντρωθείτε σε άλλες δραστηριότητες (π.χ. τη δουλειά σας).

2) Τα κακομαθαίνετε! Αφήνετε τον εαυτό σας πολλές φορές να αγοράσει περισσότερα ρούχα ή παιχνίδια από όσα θα...άντεχε η τσέπη σας υπό κανονικές συνθήκες και σας είναι δύσκολο να του πείτε "όχι".

3) Βλέπετε πάντα και μόνο τα θετικά του στοιχεία! Αναμφίβολα, προκειμένου να καλλιεργήσουμε στο παιδί τα talέντα και τις δεξιότητές του θα πρέπει να εστιάζουμε συνέχεια στα θετικά στοιχεία του χαρακτήρα του και στις ικανότητές του. Όμως οι υπερπροστατευτικοί γονείς συμπεριφέρονται στα παιδιά τους σαν να βρίσκονται σε μια μόνιμη...οντισιόν! Αντί να αφήνουν το παιδί να κάνει τα δικά του λάθη και φυσικά να καρπωθεί τις συνέπειες και να μάθει από αυτά, είναι πάντα εκεί και έτοιμοι να αποδείξουν πόσο όμορφο, έξυπνο, κοινωνικό κτλ. είναι! Το να μάθει το μικρό σας ότι στη ζωή όλοι κάνουμε λάθη, δεχόμαστε απογοητεύσεις και δεν μπορούμε να είμαστε σε όλα επιτυχημένοι, δεν είναι απαραίτητα κακό!

4) Είστε ο (άγρυπνος) φύλακας άγγελός του! Φανταστείτε αυτό: είστε στην παιδική χαρά και βλέπεται ότι το παιδί σας συγκρούεται με ένα άλλο παιδί. Αν είστε υπερπροστατευτικοί σπεύδτε να επέμβετε και συνήθως θεωρείτε οτι "το δικό σας δε φταίει", "το άλλο ξεκίνησε πρώτο" κτλ. Αν κάνετε ένα βήμα πίσω και αφήσετε το παιδί σας για μια φορά να επιλύσει τη σύγκρουση μπορεί πραγματικά να εκπλαγείτε από τον τρόπο που θα το χειριστεί!

5) Τον βοηθάτε στο διάβασμα (υπέρ του δεόντος)! Σύμφωνα, το να τον βοηθάτε με το σχολικό διάβασμα σας φέρνει πιό κοντά και τον κάνει να νιώθει ασφάλεια και ίσως σας βγάξει και από τη διαδικασία του να προσλάβετε κάποιον δάσκαλο κατ'οίκον. Όμως αν η ώρα είναι 1 τα μεσάνυχτα, εσείς πασχίζετε να λύσετε εκείνο το πρόβλημα των μαθηματικών ενώ ο μικρός παιχνίδια στο κινητό σας, τότε κάτι δεν πάει καλά εδώ, έτσι δεν είναι?

6) Είστε μικροβιοφοβικοί (όμως μόνο για εκείνο)! Το να έχετε το μικρό σας άρρωστο στο σπίτι είναι από τις πιό δύσκολες στιγμές ενός γονιού. Είναι κάτι τόσο κουραστικό και σωματικά και ψυχικά που μπορεί να εύχεστε να μπορούσατε να το κρατήσετε κλεισμένο στο σπίτι για όλο το χειμώνα! Όμως κάτι

τέτοιο δεν γίνεται και δεν χρειάζεται να τρέχετε από πίσω του με απολυμαντικά μαντηλάκια, οινόπνευμα, αντισηπτικό ή ό,τι άλλο βάλει ο νους σας. Όλα τα παιδιά αρρωσταίνουν και όλα κάποια στιγμή γίνονται καλύτερα! Χαλαρώστε!

7) Δεν σέβεστε την ανεξαρτησία του! Έχετε πιάσει τον εαυτό σας να κανονίζει το πρόγραμμα των εξωσχολικών δραστηριοτήτων του παιδιού σας, να τηλεφωνείτε εσείς στο σπίτι εκείνης της συμμαθήτριάς της για να της προτείνετε να έρθει σπίτι σας ή να επιθεωρείτε τη διαίτα της έφηβης κόρης σας? Η ανεξαρτησία είναι το μεγαλύτερο δώρο που μπορείτε να κάνετε στα παιδιά σας για να τα καταστήσετε ικανούς και αυτάρκειες ενήλικες. Μην την καταστρέψετε και προπαντός θυμηθείτε οτι δεν θα είστε πάντα εσείς δίπλα του!

8) "Παραδίνετε" πάντα! Είτε θεωρείτε οτι το παιδί σας δεν πρέπει να στερηθεί τίποτα, είτε σας κατακλύζουν τεράστιες ποσότητες ενοχής, το αποτέλεσμα είναι ένα: δεν του αρνείστε τίποτα! Επιπλέον, όλες σας οι συγκρούσεις καταλήγουν με εσάς πάντα να υποχωρείτε ακόμα και αν πρόκειται ο μικρός να μασήσει ένα ολόκληρο κουτάκι τσιχλόφουσκες μέσα σε 5 λεπτά. Μην φοβάστε να τον

στεναχωρήσετε και να του στερήσετε πράγματα. Σκεφτείτε, πόσοι άνθρωποι θα είναι διατεθειμένοι να του συμπεριφέρονται στο μέλλον ακριβώς όπως εσείς? Ακριβώς: κανένας απολύτως!

9) Έχετε αποκτήσει..μάστερ στην αγορά παιχνιδιών! Μήπως η μικρή σας έχει βάλει στο μάτι την πιο μοντέρνα κούκλα που κυκλοφορεί? Εσείς όμως αρνείστε να αγοράσετε οποιοδήποτε παιχνίδι εάν δεν τσεκάρετε λεπτομερώς το δείκτη ασφάλειάς του ή αν είστε πεπεισμένοι ότι δεν είναι αρκετά εκπαιδευτικό για το παιδί σας. Θυμηθείτε όμως ότι μπορεί να το κάνει χαρούμενο και ότι μπορείτε και με άλλους τρόπους να οξύνετε τη σκέψη και τη φαντασία του. Άλλωστε τα παιχνίδια φτιάχτηκαν ακριβώς γι' αυτό: για να παίζουμε!

10) Προετοιμάζετε τα πάντα στην εντέλεια ακόμα και για μια απλή βόλτα στο πάρκο! Κανονίσατε μια έξοδο με το μικρό σας στον ζωολογικό κήπο. Όμως, πήρατε αρκετά μπουκάλια με νερό, έξτρα φαγητό, διπλή αλαξιά σε περίπτωση που βραχεί, τα αγαπημένα του παιχνίδια κτλ? Αν προετοιμάζετε κάθε σας βόλτα σαν να πρόκειται να λείψετε για μέρες τότε πιθανότατα χάνετε τη χαρά της στιγμής και το παιδί αντιλαμβάνεται το στρες και το άγχος σας!

Μπορείτε εύκολα να εντοπίσετε έναν υπερπροστατευτικό γονέα, είναι αυτός που στο πάρκο σέρνει μαζί του 2-3 τεράστιες τσάντες (τα "απαραίτητα" δηλαδή για τη βόλτα), δε χάνει στιγμή από τα μάτια του το παιδί, το κυνηγάει κατά μήκος της παιδικής χαράς με φαγητό ή αντισηπτικά μαντηλάκια, δεν το χάνει στιγμή από τα μάτια του και έχει μια αγχωμένη (ακόμα και δυστυχισμένη) έκφραση στο πρόσωπό του. Γιατί δεν αφήνετε για μια και μοναδική φορά τις τσάντες σας και τα άγχη σας και να γίνετε για λίγο παιδί μαζί με το παιδί σας?

Τατιάνα Πολυζώτη

Ψυχολόγος, MSc Ειδικής Αγωγής

Πηγή: <http://www.education.com/>